

en vis Modstrid i Interesserne hos Dyr lægerne og hos det Offentlige, som betaler. Jeg siger ikke, at en saadan Modstrid vil indtræde, det tror jeg ikke vil blive Tilfældet, naar man har med en honnet Mand at gjøre; men negtes kan det ikke, at det vil kunne medføre nogen Svækkelse for Arbejdsiveren, at den Paagjældende, naar han har obduceret 30, eller hvor mange det nu er, ikke faar Noget for Resten. I disse Forhold er det jo netop mere om at gjøre at gaa rast og resolut frem end at søge at begrænse Betalingen til Dyr lægen; den vil jo aldrig være overdreven, da de fastsatte Taxter ere passende. Vi have jo den nuværende Regel, og forsaavidt kan man sige, at gjælder den nu, kan den jo ogsaa blive ved at gjælde fremdeles; men her har man sat Taxten op, og Ingen kan garantere, at man ikke andsteds sætter den længere ned. Derfor ønsker jeg, man vil blive staaende ved Lovforslagets Regel, som jeg finder er den eneste naturlige. Det ærede Medlem, som har stillet Ændringsforslag Nr. 31, udviklede udførlig sine Anskuelser. Jeg har allerede sagt Lidt om det, og jeg skal sige en lille Smule endnu. Jeg skal selvfølgelig erkjende, at det er det Letteste og mest Resolute at sige: Vi slaa ned, hvad der er sygt, Staten betaler, det er en Maade at gjøre op paa; men inden man gjør det, maa man gjøre sig det klart, om det vil være berettiget. Med al Anerkjendelse af denne Sygdoms farlige Karakter, tror jeg, det maa siges, at vi endnu ingenlunde ere paa det Reue med dens Smittebane, den Maade, hvorpaa den breder sig, dens Omfang o. s. v., og Tidspunktet, da man med Nødvendighed skal gribe ind. Vi gjøre bestandig Forsøg i den Retning, som det ærede Medlem veed, og jeg tror, at det vilde være mindre vel overvejet, om man nu vilde gaa til saa yderliggaaende Regler. Jeg indrømmer, at man kunde slaa igjennem med den; men det er ikke berettiget at sige, at Udvalget og Ministeren ikke have villet gribe ind, fordi man ikke vil gaa med til saa yderliggaaende Regler. Dertil kommer, at Tuberkulosehygdommen kan forveksles med andre Sygdomme. I enhver Meieribesætning, som bruges meget stærkt, forekommer der Kreaturer med svækkede Lunger, men derfor behøve de ikke at have Tuberkulosehygdomme, skjøndt man kalder det saaledes paa Landet. Det er ogsaa bedre, at vi komme paa det Reue med, hvorledes Tuberkulosehygdommen skal gribes an, førend man griber til saa yderliggaaende Regler. Naar det ærede Medlem sagde saadanne Ting, som at vedkommende Creatureier ikke havde Raad til at gjøre noget Saadant som at tilkalde Dyr-

læge og lade de syge Dyr pille bort, saa er det et Argument, man efter min Mening ikke kan bruge. Fordi en eller anden Creatureier er stillet saaledes, at han ikke i økonomisk Henseende er i Stand til at gjøre det, som billigvis kan fordres af enhver Creatureier, kan man ikke sige, at Staten saa skal gribe ind. Hvis man vilde etablere denne Sætning, vilde der ikke være nogen Grændse for de Tilfælde, hvor Staten maatte træde til. Jeg interesserer mig meget for aktive Forholdsregler imod denne Sygdom; men jeg vil ikke have Ord for ikke at interessere mig for denne Sag, fordi jeg ikke vil og ikke tør gaa til de yderliggaaende Regler, som det ærede Medlem anbefaler, og fordi jeg tror, at der maa en nærmere Underjøgelse til, førend dette kan ske. Stillingen er den, at vi egentlig kun bør stride ind og slaa ned i det Tilfælde, hvor der er en umiddelbar Fare for Smitte i et stort Omfang og for en hurtig Udælgelse af Besætningen, men det er der ikke. Ingen kan benegte, at Sygdommen er smitsom; men den breder sig langsomt, og man veed ikke, hvorledes den breder sig, og hvilket Omfang Smitten har. Altsaa ere de Vilkaar, som ellers ere en Forudsætning for Statens Indstriden, ikke til Stede her. Man kan ikke her gaa frem, saaledes som man gjør ved ondartede Lungesygdomme, Kvegepest og Svinedifteritis. Derfor maa vi se os lidt om for at finde en Vej fremad, og derfor har jeg al Grund til at sige, at jeg mener ikke, man behøver at blive staaende ved, hvad der her er foreslaaet. Jeg mener, at det kun er et foreløbigt Standpunkt, hvorpaa vi staa; men jeg siger, at førend jeg igjennem en videre Underjøgelse er kommen til et sikkert Grundlag, tør jeg ikke foreslaa Andet, end hvad der her er foreslaaet.

Ordføreren (Mourier-Petersen):

Da den høitærede Minister har stillet sig imødekommende til de Ændringsforslag, der høre ind under dette Afsnit, har jeg selvfølgelig kun meget Lidt at bemærke. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 43, som Sædenrigsministeren ikke stillede sig slet saa velvillig til som til de andre, skal jeg blot bemærke, at naar den høitærede Minister yttrede, at et slikt Maximum for Betalingen for Obduktionen muligens kunde tjolne Svernen hos Dyr lægerne, da kan det ogsaa siges, at en saadan Bestemmelse som den, vi foreslaa, kan have den Virkning, at Obduktionen bliver udført med noget større Omhu, end det kunde tænkes, at den vilde blive, naar det laa i Dyr lægernes Interesser at faae udført saa mange Obduktioner som mulig. Jeg ind-